

POVEJ, KAKO SE PIŠEŠ IN POVEM TI, OD KOD SI

Mladi raziskovalki Ana Lamberšek in Meta Plaznik sta pod mentorstvom učiteljice Vilme Vrtačnik Merčun in knjižničarke Sabine Burkeljca raziskovali izvor priimkov učencev naše šole (šolsko leto 2009/2010) in učencev jarške šole (predhodnice OŠ Rodica) pred sto leti. Želite izvedeti, kako imenoslovci razlagajo vaš priimek? Nadaljujte z branjem.

Učenci OŠ Rodica imajo danes 393 različnih priimkov, pred stotimi leti pa so imeli učenci jarške šole 116 različnih priimkov. Tretjina teh starih priimkov se pojavlja še danes.

V 15. in 16. stoletju, ko so priimki na našem območju nastali, je za veliko priimkov res veljal izrek: »Povej, kako se pišeš in povem ti, od kod si«. Veljal je za vse tiste priimke, ki so nastali iz lege prebivališča ali iz kraja, od koder so se ljudje priselili. Veliko priimkov je nastalo tudi iz osebnih imen, iz telesnih ali duševnih lastnosti oseb, ki so ga prve nosile (pogosto preko lastnosti živali ali rastlin), iz obrti, stanu, položaja ali službe, ki so jo ti imeli. Nekateri priimki so nastali tudi iz hišnih simbolov, ki so jih hiše nekoč imele za razpoznavanje (namesto današnjih hišnih števil). Za približno petino priimkov nismo našli razlage. Za razlago teh bi bile potrebne nadaljnje raziskave po različnih virih in literaturi.

PRIIMKI UČENCEV OŠ RODICA V ŠOLSKEM LETU 2009/2010

Legenda:

Modro – izvor priimka iz imena

Zeleno – izvor priimka iz kraja prihoda ali lege hiše

Rdeče – izvor priimka iz vzdevkov po živalih, osebnih lastnostih ali hišnih simbolih

Vijolično – izvor priimka iz poklica, stanu, položaja

Nepoudarjeno so naša sklepanja!

ADLER – nem. orel, bodi močan kot orel (P. Merku, <http://www.mladina.si/tehdnik/200420/>, 27.2.2010).

AJAZAJ

ALAGIĆ

AMON – ime egipčanskega boga zraka

ANDOLJŠEK – prebivalec, ki je prišel iz kraja Andol (pri Grosuplju).

ANDREJIČ – iz rojstnih imen (J. Keber, 2001, str. 108).

ANDREJKA – iz rojstnega imena Andrej, iz rojstnih imen (J. Keber, 2001, str. 108).

AŠKERC

BABIČ – po vsej Sloveniji in Balkanu zelo razširjen priimek s formantom –ič, baba = starka, pomeni torej sina starejše ženske ali otroka, ki ga redi starka, babica (P. Merku, 1982, str. 7).

BAVČER – iz Baučar, Baučer, po poreklu iz Bauč, zaselek v vipavskem Selu (P. Merku, 1982, str. 8).

BEC – iz domače živali (A. Debeljak, 1946, str. 75), poimenovanje ovčje družine, bac, nastanek je povezan z živalskimi nazivi (J. Keber, 1999, str. 142), iz bac, je mlad oven (J. Keber, 1995/1, str. 59).

BEGANOVIĆ

BERNARDIČ - iz nemščine Ber (bar) ali okrnjen Bernhard = krepak kot medved (A. Debeljak, 1946, str. 8), iz živalskih nazivov, iz Bernard, močni medved (J. Keber, 1999, str. 136).

BERGANT – iz Brgant, priimek po položaju, poklicu ..., pomeni ropar (I. Koštial, 1927, str. 234).

BERLIC

BEŠTER

BEZLAJ – iz fizičnih lastnostih, po načinu hoje, hitra hoja

BITENC – iz fizičnih lastnostih ali poklica, iz biti, udarjati

BLAŽ – vzdevek po imenu (P. Merku, 2004, Trst, str. 35), iz imena Blaž (Koštial, 1927, str. 114).

BLAŽIČ – patronimik iz imena Blaž ali Blasius (P. Merku, 1982, str. 10).

BLAŽINIČ – patronimik iz imena Blaž ali Blasius (P. Merku, 1982, str. 10).

BOBNAR – mogoče iz poklica, tisti, ki je bobnal in razglašal novice

BOKALJ – mogoče iz predmeta, bokal je vrč za vino

BOŽIČ – priimek za nekoga, ki je bil rojen ob Božiču (S. Bunc, 1962, str. 176).

BRANCELJ – iz Brenclj, vzdevek, brenclj je nadležen in vsiljiv (I. Koštial, 1927, str. 355)

BRANK – verjetno iz imena Branko

BRELIH

BRNOT – mogoče iz osebnega imena Bruno – Brnot ali iz bernjok = žužek, keber (A. Debeljak, 1946, str. 9)

BROJAN – mogoče iz hrvaščine, številen

BROVČ – iz svetniških imen moškega spola (S. Torkar, 2002), mogoče iz Bravec, poimenovanje ovčje družine, nastanek je povezan z živalskimi nazivi (J. Keber, 1999, str. 142).

BURKELCA – več možnosti: iz predmeta, burkle – podajalnik za krušno peč ali iz burkež, šaljivec

BUKOVEC – verjetno nekdo, ki živi blizu bukovega gozda

BURGER – iz nemške besede burg = grad, prebivalec gradu

BURJA – latinsko borea, kar pomeni severni veter (P. Merku, 2004, Trst, str. 78), iz lastnosti – je vihrav kot burja (I. Koštial, 1927, str. 194).

BUŽGA

CAFEK – mogoče iz oblačil, nosi stare cape, stare cunje

CAPUDER – Capuder je drl ali trgal cape ali cunje (I. Koštial, 1927, str. 194).

CEDILNIK – kraj, kjer se cedi, kaplja voda, prišel je iz takega kraja ali je tam doma

CERAR – priimek po živali (I. Koštial, 1927, str. 355), iz nemščine, vzdevek za Zehrer, kar pomeni zapravljivec, slovenska varianta Zehrer je cerovec, šparovec, oseba, ki varčuje (J. Keber, 1993/3, str. 58).

CENTA – cent, majhen denar (I. Koštial, 1927, str. 194).

CIMPERMAN – iz poklica, tesar, mizar (I. Koštial, 1927, str. 234).

CMREKAR – iz smreka, od imena kraja ali vasi Smreka, Smrečje (J. Keber, 1994/2, str. 50).

CVETKO – iz imena Florijan (J. Makovec, 1987, str. 46).

ČERNIVEC – verjetno po kraju Černivec, nekdo iz Černivca ali pa iz Črne

ČERIN – priimek po lastnostih, iz črn, Čerin (I. Koštial, 1927, str. 194).

ČIBEJ – nastanek je povezan z živalskimi nazivi (J. Keber, 1999, str. 142).

DEČMAN – verjetno iz Dežman, nekdo ki je dajal desetino, iz kmečke hierarhije (I. Koštial, 1927, str. 234).

DEVIĆ

DOKL – verjetno prebivalec iz naselja Dokležovje

DOLČIČ – patronimik od nekoga, ki je živel v Dolu ali dolini

EINTFALT

ERMENC – verjetno iz Rumeneč, povezan z barvo las ali drugo osebno značilnost

FAŠIG

FATUR – priimek Slovencev iz romanizmov (S. Torkar, 2002).

FERFOLJA – precej razširjen priimek, iz onomatopoetičnega gl. frfrati z več pomeni in vzporejajo s frfulje = klepetulja, frfotav = površen (P. Merku, 1982, str. 23).

FERKO – vzdevek, frkolin, nekoliko predrzen, nedorasel fant (J. Keber, 1997/4, str. 53) ali iz Perko, ta izvira iz osnove Peter s končnico –ko (S. Brunc, 1962, str. 177)

FICKO – iz ficek, denar majhne vrednosti

FIRM

FLIS

FLORJANČIČ – patronimik na –čič, iz hgn. Florianus (P. Merku, 1982, str. 23).

GERBEC – iz Grbec, po telesni hibi iz sst. Grba, (P. Merku, 1982, str. 26), imenovan po telesni hibi – grba (P. Merku, 2004, str. 43).

GERGAR – iz načina govora, daje kratke, pretrgane glasove iz grla

GIRANDON – izhaja iz južne Francije, po reki Giron, tam so živeli plemiči

Girandon

GJERGEK

GLAVAN – tako so poimenovali človeka, ki je bil pameten (P. Merku, 2004, str. 45).

GLAVIČ – patronimik ali manjšalnica iz sst. Glava – po fizični lastnosti, človek z veliko glavo ali po značaju – trmast (P. Merku, 1982, str. 25), človek, ki je pameten (P. Merku, 2004, str. 45).

GLOBOČNIK – prihaja iz globeli, jame ali po kraju, kjer stoji njegova hiša (J. Keber, 1997/2, str. 60).

GNIDOVEC – vzdevek po živali – gnida, zajedalec (J. Keber, 1994/3, str. 62).

GODEC – iz poklica – godec (I. Koštial, 1927, str. 234).

GOLJAR – iz Golja, iz pridevnika gol (P. Merku, 1982, str. 25), mogoče iz Golič, ta pa iz imena Gal (S. Bunc, 1962, str. 174).

GORJUP – pridevnik, ki pomeni grenek (P. Merku, 1982, str. 26), je zagrenjen, težak človek (A. Breznik, 1967, str. 46).

GORŠE – iz drugega dela imena Gre-gor, končnica –še je starejšega izvora (A. Breznik, 1967, str. 261).

GOSTIČ – iz kmetijske hierarhije, bile so različne stopnje kmečkega prebivalstva od najbogatejših kmetov do zadnjega pastirčka, gostač (I. Koštial, 1927, str. 234).

GOŠNAK – nekdo, ki prihaja ali ima dom v goščavi, na z gostim grmovjem poraslem svetu

GRABNAR – po kraju bivanja, blizu jarka – grabna

GRAD – po prebivališču, kjer je nekdo stanoval

GRČAR –krepek, trden človek, je prava grča

GREGORC – iz imena Gregor

GRIL – iz živalskih nazivov (J. Keber, 1999, str. 136), nastanek je povezan z živalskimi nazivi (J. Keber, 1999, str. 142), zoon. it.-fr. porekla, pomeni muren (P. Merku, 1982, str. 26), vrsta ščinkavca (P. Merku, 2004, str. 54).

GRILJ– izpeljani iz živalskih nazivov (J. Keber, 1999, str. 137), iz vrste ščinkavca (P. Merku, 2004, str. 54).

GRM – vzdevek po rastlini (J. Keber, 1995/2, str. 59) kot hišni simbol ali pa po kraju bivanja.

GROŠELJ – priimek, ki pomeni majhne denarje, kažejo na ubožca ali pa na skopuha (I. Koštial, 1927, str. 194)

GRUJIČ – vzdevek po rastlini gruj kot hišni simbol

GUDELJEVIĆ

GUJTMAN

HASANOVIČ – patronimik iz imena Hasan, Hasanov sin

HOMAR – iz Humar, ožji krajevni izvor (S. Torkar, 2002), iz Holmar, človek na holmu (S. Bunc, 1962, str. 177).

HORVAT– iz krajevnih okolij, iz katerih je prišla določena oseba (J. Keber, 2001, str. 108), prišlek iz Hrvaške (I. Koštial, 1927, str. 275).

HREN – vzdevek po rastlini, hišni simbol ali lastnost človeka (J. Keber, 1995/2, str. 59).

HRIBAR – iz hrib, kar predstavlja manjšo goro ali grič ali kraj z imenom Hrib (J. Keber, 1993/2, str. 59), po legi hiše (S. Bunc, 1962, 177).

HROVAT– iz krajevnih okolij, iz katerih je prišla določena oseba (J. Keber, 2001, str. 108), prišlek iz Hrvaške (I. Koštial, 1927, str. 275).

HRŽENJAK - iz besede hrzanje, razgetanje konjev, oglašati se z visokimi, tresajočimi se glasovi

HUMAR – iz vasi ali naselja Hum (J. Keber, 1993, str. 57), iz Holmar, človek na holmu (S. Bunc, 1962, str. 177).

IGLIČ – mogoče iz jeglič, hišni znak

JAMA – mogoče iz Jamnik, je nekdo, ki je imel hišo ob jami (I. Koštial, 1927, str. 315).

JAGODIČ – patronimik, mogoče iz rastline jagode – kot hišni znak

JAKOPIN – iz imena Jakob

JAZBEC – po svojem bivališču (jazba) imenovana žival (A. Debeljak, 1946, str. 43), – iz živalskih nazivov (J. Keber, 1999, str. 136), spati koz jazbec »trdno«, jazbec slabšalno »čudaški samotarski moški«, nastanek je povezan z živalskimi nazivi (J. Keber, 1999, str. 139), vzdevek po živali (J. Keber, 1994/3, str. 62).

JEGLIČ – vzdevek po rastlini (J. Keber, 1995/2, str. 59), – hišno znamenje ali podoba, po kateri se je hiša imenovala, služilo je namesto današnjih številčk (I. Koštial, 1927, str. 355).

JERAS – mogoče metronimik iz imena Jera

JERETINA – iz Jure, to pa iz Juretina (A. Breznik, 1967, str. 261).

JERIN – iz rojstnega imena Jera, J. Keber, 2001, str. 108, iz Jevrin (A. Breznik, 1967, str. 261).

JERMAN – iz latinskega imena Germanus in iz Nemčije Hermann (J. Keber, 1993, str. 58).

JERKIČ – patronimik iz imena Jera ali Jerin sin (P. Merku, 2004, str. 30).

JESENŠEK – mogoče po kraju

JERŠE – iz imena Jera, končnica –še je starejšega izvora

JEŠE – iz imena Jerše, ta iz imena Jera, Jerin sin, končnica –še je starejšega izvora

JEŠELNIK – Ješe iz Juše, nastalo iz oblike Juh, to pa iz Joahim (A. Beznik, 1967, str 261).

JUDEŽ –iz lastnosti, judež je izdajalec, ovaduh ali mogoče iz imena Jureš, Jurij (A. Makovec, 1987, str. 46)

JUHANT – iz Juše, nastalo iz oblike Juh, to pa iz Joahim (A. Beznik, 1967, str 261).

JUSTIN – vzdevek po imenu Just (P. Merku, 2004, str. 34).

KAJTEZOVIČ

KAMENŠEK – iz Kamšek, iz camox, kamus (itl. camoscio), lomb. kamoč, kar pomeni gams, divja koza (A. Debeljak, 1946, str. 46); iz kraja Kamenca pri Šentjanžu (J. Keber, 1982, str. 232), izvira iz kraja Kamnik (J. Keber, 1995/3, str. 60).

KAMIN – iz Kamen, od kraja naselitve, iz kraja Kamen, Kamica, Kamnik, Kamno ipd. (J. Keber, 1995/3)

KANCILIJA – iz imena svetnika – sv. Kancijan

KANKARAŠ

KARLOVŠEK – iz kraja Karlovica, Karlovše

KASAGIČ

KATRAŠNIK – iz ledinskega imena

KAVČIČ – iz poklica tkalec, Tkalec, ki potem postane Kalec, Kalčič ali Kavčič, v 19. stoletju pa se je kakšen učen župnik ali uradnik izmislil, da je lepše izgovarjati Kalc (P. Merku, <http://www.mladina.si/tednik/200420/>, 27.2.2010).

KAVKA – vzdevek po ptici kot hišnem simbolu (J. Keber, 1994/3, str. 62) ali po vinski trti bela kavka, mala kavka (P. Plahuta, Z. Korošec – Koruza, 2009, str. 114, 116).

KAVŠEK – prihaja iz kraja Rdeči Kal (J. Keber, 1982, str. 234)

KESEROVIČ

KEŠNAR – priimek po lastnosti, pomeni odlašavec (I. Koštial, 1927, str. 194).

KLADNIK – nekdo, ki ima hišo pri kladah, pri velikih, debelih, neobdelanih kosih debla

KELAM

KLEMENC – iz imena Klemen (A. Breznik, 1967, str. 261).

KLOPČIČ – patronimik, vzdevek iz živali klop

KNEZ – vzdevek iz stanovskih nazivov (J. Keber, 2001, str. 108).

KOBETIČ – iz Kobe, nastalo iz Jakob (A. Breznik, 1967, str. 261).

KOBILCA – lahko je samica konja, a izvor kaže na priimek Jakopila, torej Jakob (A. Debeljak, 1946, str. 76), kobila »ženska močne postave, navadno mlajša«, nizke rasti, nastanek je povezan z živalskimi nazivi (J. Keber, 1999, str. 139), vzdevek po živali (J. Keber, 1964/3, str. 62).

KODERMAN – tako so včasih dali vzdevek človeku, ki je bil kodrast (P. Merku, 2004, str. 45).

KOFOL

KOKALJ – hišno znamenje ali podoba, po kateri se je hiša imenovala, služilo je namesto današnjih števil (I. Koštial, 1927, str. 355).

KOKOT – iz živalskih nazivov (J. Keber, 1999, str. 136), narečno vzhodno je kokot »petelin«, nastanek je povezan z živalskimi nazivi (J. Keber, 1999, str. 139).

KOLBL – je telica, krava v zaničljivem tonu iz nemščine (A. Debeljak, 1946, str. 76).

KOMAC – vzdevek po imenu (P. Merku, 2004, str. 29).

KORENJAK – lahko je po naselju Korenjak ali pa po lastnostih, nekdo, ki je velik, močen človek, ta korenjak bi z lahkoto dvignil vrečo; krepak, trden človek kljub letom.

KOROŠEC – iz krajevnih okolij, iz katerih je prišla določena oseba (J. Keber, 2001, str. 108), Korošec pomeni prišlek s Koroške (I. Koštial, 1927, str. 275).

KOS – iz vzdevkov po značilnih telesnih in značajskih lastnostih (J. Keber, 2001, str. 108), – iz živalskih nazivov (J. Keber, 1999, str. 136), vzdevek po ptici (J. Keber, 1994/3, str. 62).

KOSTANJŠEK – verjetno nekdo, ki je prišel iz kraja Kostanj ali Kostanjek
KOSEROVIĆ

KOŠAK – verjetno nekdo, ki je prišel iz naselja Košaki

KOŠENINA – nekdo, ki ima hišo na košenini, na travniku, navadno v hribovitem, gorskem svetu, ki se kosi le enkrat na leto

KOŠIR – mogoče iz košer, obredno čist, kozliček je bil košer ali iz kmečke hierarhije iz besede košan – četrtnajk (I. Koštial, 1927, str. 234).

KOTNIK – nekdo, ki je prišel iz Kota ali Zakota ali ima tam domačijo (J. Keber, 1998/4, str. 56).

KOVAČIČ – patronimik iz kovač (Jakopin, 1977, str. 10), iz stanovskih nazivov (J. Keber, 2001, str. 108), sin od kovača (P. Merku, 2004, str. 60).

KOVIČ – iz poklica, izvedenka iz kovač (I. Koštial, 1927, str. 234).

KOŽAR – iz Kozar, kozji pastir – iz kmečke hierarhije (I. Koštial, 1927, str. 234).

KOŽELJ – predniki slikarja Koželja so se pisali Kozel (A. Debeljak, 1946, str. 7) ali iz kuželj, to je pohleven kuža ali pa iz naselja Kuželič, Kuželj, Kuželjevec (A. Debeljak, 1946, str. 45), Koželj je vzdevek kmetu, ki je še rabil starodavni koželj, ko so sosedje že vsi predli na kolovrat (I. Koštial, 1927, str. 194).

KRALJ – izhajajo iz vladarskih in drugih stanovskih nazivov ali funkcij, nastali so lahko tudi kot vzdevki iz živalskih metafor po poimenovanju značilnih živalskih lastnosti z lastnosti določene osebe (J. Keber, 2001, str. 108), posvetno dostojanstvo (I. Koštial, 1927, str. 234).

KREČA – mogoče iz rastline kreč – je blazinasta ali rušnata gorska rastlina s posameznimi ali v latasto socvetje združenimi sveti, skorjasti kreč, kot hišni simbol

KRIŽNAR – iz Križman, to pa iz kristjan (A. Breznik, 1967, str. 261).

KRPIČ – po poklicu, krpač, nekdo, ki krpa čevlje, škornje, čevljar, krpač in krojač

KRŽAN – iz kristjan (A. Breznik, 1967, stre. 261).

KUHAR – iz poklica kuhar

KUKOVEC – nekdo, ki je doma iz Kuka ali Kukave, ali po lastnosti – bojazljivec, strahopetec, ne bodi takšna kukavica

KUMEK – nekdo, ki prihaja iz naselja Kumen

KUŠAR – mogoče iz poklica, iz besede košar, nekdo, ki je izdeloval košare

LADIČ – mogoče po kraju bivanja, iz kraja Ladince

LADINIK – nekdo, ki prihaja iz ledine, kjer je zemlja neobdelana, krčenje ledine, kopati ali orati ledino

LAJOVIC – je klicar, ki je na ves glas oznanjal čas za delo (A. Debeljak, 1946, str. 45).

LAKNER – iz nemščine, mogoče poklic ali območje, od koder prihaja

LAMBERŠEK – nekdo, ki prihaja iz območja, ki pripada Lamberju

LAMPRET – mogoče sestavljanica iz besede lampa, svetilka

LAPANJA – lapan, oseba z debelimi nosnicami, lapast v pomenu nekdo, ki ima dolg jezik ali pa je neresen (J. Keber, 1994/1, str. 61).

LAPANJE – lapan, oseba z debelimi nosnicami, lapast v pomenu nekdo, ki ima dolg jezik ali pa je neresen (J. Keber, 1994/1, str. 61).

LAVRAČ – ali Lovrač, iz Lavrencij (S. Bunc, 1962, str. 177), ali iz imena Laura, Lovrenc, Lovrencij (J. Keber, 1997/3, str. 60) ali prebivalec Lavrice, Lavrovca

LEBEN - po apostolu Filipu so nastali priimki: Filipčič, Lipej, Leban, Lipovec ... (P. Merku, <http://www.mladina.si/tednik/200420/>, 27.2.2010).

LEDERER – iz nemščine, za poklic, obrt – usnjar, izdelovalec komatov (I. Koštial, 1927, str. 234).

LETNAR – iz nemščine, verjetno poklic

LEVPUŠČEK – lev – verjetno po kraju Levpa, Levec

LONČAR – priimek iz poklica (I. Koštial, 1927, str. 234).

LUKOVIČ – vzdevek za žival, nem. luks ali lux pomeni ris (A. Debeljak, 1946, str. 44)

MAČEK – iz maček (A. Debeljak, 1946, str. 44), priti potihno kot maček; maček ekspresivno »izkušen, spreten, prebrisan človek, zlasti moški, nastanek je povezan z živalskimi nazivi (J. Keber, 1999, str. 139), vzdevek po živali (J. Keber, 1995/3, str. 62).

MAJDIČ – metronimik iz Majda (F. Jakopin, 1977, str. 15), iz imena Majda ali Majdin sin (J. Keber, 1995/2, str. 60).

MAJHENIČ – patronimik od nekoga, ki je majhen (I. Koštial, 1927, str. 194).

MARIN – iz imena Marinus (I. Koštial, 1927, str. 114).

MARKIČ – patronimik iz imena Marko

MARTINEC – patronimik iz imena Martin

MATZELE

MAUČEC – nekdo, ki je prišel iz Mavčič ali mogoče iz mavsati se – goliti se, kokoši, ptiči se mavsajo

MAZI – mogoče iz poklica, mazati jermene, čevlje ali slabšalno mazati platno, slikati

MAZOVEC

MERELA – mogoče iz hišnega simbola, marelja, dežnik

MERKUŽIČ – mogoče iz Merkač, poimenovanje članov ovčje družine, nastanek je povezan z živalskimi nazivi (J. Keber, 1999, str. 142).

MERMAL – mogoče sestavljanica iz malo miru

MERŠE – iz Morše, More, iz Movre, to iz Mavre, to je sv. Maver (A. Breznik, 1967, str. 261).

MERTIK – mogoče iz merske enote – mernik

MEŽAN – potomec oslice in konja je mezeg, iz tega sumljiv postane Mežan (A. Debeljak, 1946, str. 76).

MEŽNAR – priimek iz poklica (I. Koštial, 1927, str. 234).

MIČUNOVIČ

MIHALIČ - patronimik iz imena Miha (F. Jakopin, 1977, str. 15)

MIHELIC – patronimik iz imena Mihael (F. Jakopin, 1977, str. 15), iz rojstnih imen (J. Keber, 2001, str. 108).

MIHELČIČ – patronimik iz imena Mihael (F. Jakopin, 1977, str. 15), iz rojstnih imen (J. Keber, 2001, str. 108).

MISSON – naslednik iz prekmurskega Ljutomisla, tudi Missia idr. (A. Debeljak, 1946, str. 47).

MLAKAR – priimek po vsej Sloveniji (I. Kuštial, 1927, str. 355), ožji krajevni izvor – živi blizu mlake (S. Torkar, 2002).

MODRIN – po zunanjih ali notranjih lastnostih (I. Koštial, 1927, str. 194).

MOŽINA – možnost vzdevek po rastlini kot hišni simbol (J. Keber, 1995/2, str. 59), pomeni ogromnega moža po rasti, lahko pa tudi človeka, ki se zna uveljavljati na katerikoli način, torej tudi hudega človeka (P. Merku, <http://www.mladina.si/vednik/200420/>, 27.2.2010).

MULLER - iz stanovskih nazivov (J. Keber, 2001, str. 108), iz nemške besede muller, kar pomeni mlinar (J. Keber, 1996/2, str. 61).

MUŠIČ – lahko tudi iz Mučič, latinsko mucia, mucina, mačica (A. Debeljak, 1946, str. 45), izpeljani iz živalskih nazivov (J. Keber, 1999, str. 137), muha – pijan, siten kot muha »zelo, hudo«, ekspresivno: On je muha proti tebi »zelo nepomemben; zelo slaboten, šibek«, muha – »nemiren, siten, majhen človek, nastanek je povezan z živalskimi nazivi (J. Keber, 1999, str. 140), iz vzdevka muha, mušica (J. Keber, 1994/4, str. 61).

NAGLIČ – po lastnosti, nekdo, ki zelo hiti, patronimik

NARANDŽA – iz rastline, pomaranča, simbol hiše

NARAT – človek, ki je slabe volje (J. Keber, 1998/3, str. 57).

NAROBÉ – po kraju bivanja, biva na robu

NEŠKOSKI – iz imena Nežič, Nežin sin

NOVAK – pomeni priseljenc, kmet na novi zemlji, novinec (J. Keber, 1993, str. 57), novi naseljenec, podložnik, ki je izkrčil novino (S. Torkar, 2002).

NICKEL

OBERWALDER – iz nemščine, po kraju bivanja, iz zgodnjega gozda

OKORN – ime po zunanji lastnosti, napakah (I. Koštial, 1927, str. 194), nekdo, ki se ne ravna v skladu z družbenimi pravili: okoren podeželski fant ali nekdo, ki zaradi velikosti, nesorazmernih oblik ne ustreza ali ki se s težavo giblje, premika.

OREHEK – vzdevek po rastlini oreh (J. Keber, 1995/2, str. 59), mogoče iz Orešnik, nekdo, ki je imel hišo blizu oreha (I. Koštial, 1927, str. 315), hišno znamenje ali podoba, po kateri se je hiša imenovala, služilo je namesto današnjih števil (I. Koštial, 1927, str. 355).

ORŠIČ–iz Oraš, to iz Oranže, nastalo iz Erazem (A. Breznik, 1967, str. 261), za doseljence, iz orssich, lat. ursus, za medveda, najstarejši indoevropski naziv (A. Debeljak, 1946, str. 10).

ORTAR

OSENK – nekdo, ki prideluje oves ali iz hišne oznake – žito oves

OSMANI

OSMANAGIĆ

OSOJNIK – nekdo, ki je imel hišo na severni strani gore (I. Koštial, 1927, str. 351).

OTOLANI

PAJER

PAJTAK

PANČUR – pantar je kovač, ki dela pante (A. Debeljak, 1946, str. 44)

PASICHNYK

PAVALEC – mogoče iz plavalec

PAVLI – iz imena Pavel (A. Breznik, 1967, str. 261), iz Paulus, v latinščini pomeni majhen (J. Keber, 1994/3, str. 64).

PAVLIČ – patronimik iz imena Pavel (A. Breznik, 1967, str. 261), I. Koštial, 1927, str. 114)

PAVŠIČ – patronimik iz Povše, ta iz Pavše, ta iz Pavel (A. Breznik, 1967, str. 261).

PECELI

PERPAR

PETEK – za nekoga, ki se je rodil v petek, predkrščansko ime ali vzdevek (S. Torkar, 2002).

PETERLIN – iz petelin – iz živalskih nazivov (J. Keber, 1999, str. 136), vzdevek po živali (J. Keber, 1995/3, str. 62), po lastnostih petelina ali hišno znamenje – petelin (S. Torkar, 2002).

PETERNELJ – sin osebe, ki se je pisala Perko (J. Keber, 1998/2, str. 52).

PETROVIČ – iz rojstnih imen (J. Keber, 2001, str. 108), patronimik iz Peter ali Petrov sin (J. Keber, 1995/3, str. 60).

PFLAUM

PILTAVER – iz poklica, pomeni podobar (I. Koštial, 1927, str. 234).

PIPP

PIRMAN – iz poklica, gasilec ognja

PIRNAT – iz Pernat, to iz Perko, iz Pernhard, Bernhard, sv. Bernard (A. Breznik, 1967, str. 261), priimek po lastnostih, napakah, obleki itd., pernat (I. Koštial, 1927, str. 194).

PISKAR – mogoče iz poklica – piskar

PIŠKUR – vzdevek po živali (J. Keber, 1995/3, str. 62) ali hišni simbol.

PIVC – verjetno po osebnostnih lastnostih, nekdo, ki uživa pijačo, ki rad pije kakšno pijačo

PIVEC – verjetno po osebnostnih lastnostih, nekdo, ki uživa pijačo, ki rad pije kakšno pijačo

PLANINC – prebivalec kraja Planina ali iz planine ali planšarije ali kot planinec, planšar (J. Keber, 1993/2, str. 59).

PLANINŠEK – prebivalec kraja Planina ali iz planine ali planšarije ali kot planinec, planšar (J. Keber, 1993/2, str. 59).

PLAZNIK – po kraju bivanja, je doma blizu plazu

PODBEVŠEK – verjetno po kraju bivanja, iz Podboršek, doma pod gozdom – pod borštom

PODBORŠEK – verjetno po kraju, doma pod gozdom – pod borštom

PODLESNIK – je mož, nastanjen pod gozdom, podlesek je kaleč lešnik, istoimenska rastlina, kljunač ali gozdna miš (A. Debeljak, 1946, str. 47).

PODLIPNIK – verjetno po kraju bivanja, ima hišo pod veliko lipo

PODPESKAR – verjetno po kraju bivanja, ima hišo pod peski, mogoče pod meliščem

POGAČAR – tisti, ki peče pogače ali pite (J. Keber, 1997/4, str. 54).

POGRAJC – po kraju bivanja, doma iz naselja Podgrad

POLJANŠEK – verjetno po kraju bivanja, doma iz naselja Poljane

POPOVIČ – patronimik, mogoče iz besede pop – duhovnik v pravoslavni cerkvi

POTECIN

POTOČNIK – nekdo, ki je imel hišo ob potoku (I. Koštial, 1927, str. 315), ožji krajevni izvor (S. Torkar, 2002).

POVH – iz besede polh (A. Debeljak, 1946, str. 47), priimek iz živalskih nazivov (J. Keber, 2001, str. 106), iz lastnosti – spati kot polh »trdno«, debel kot polh, nastanek je povezan z živalskimi nazivi (J. Keber, 1999, str. 140), vzdevek po živali (J. Keber, 1995/3, str. 62), po živali (I. Koštial, 1927, str. 355).

PRAŠNIKAR – nekdo, ki ima tak poklic, da je pogosto prašen

PREDNIK – po kraju bivanja, doma je pred nekim krajem (J. Keber, 1997/2, str. 60).

PRELOVŠEK – verjetno po kraju, prišlek iz Prelog ali Preloke

PRELESNIK – prihaja iz Prelesja pri Blagovici (I. Koštial, 1927, str. 275).

PRIMOŽIČ – patronimik iz imena Primož (A. Breznik, 1967, str. 261).

PRODNIK – nekdo, ki ima hišo v prodih, blizu reke

PRUSNIK – iz Prus, prišlek iz Poljske – iz Prusije (A. Debeljak, 1946, str. 10).

PUGELJ – iz pugelj ali koštrun A. Debeljak, 1946, str. 75, poimenovanje članov ovčje družine, koštrun, skopljen oven, iz italijanskega castrone – skopljenec, nastanek je povezan z živalskimi nazivi, J. Keber, 1999, str. 142, iz tolst kot pugelj, debel, masten ali pugač, ime koze, koštrun (J. Keber, 1995/1, str. 68), je oven, ki se kolje ob veliki noči, ki je bil tolst (I. Kuštial, 1927, str. 355).

PUSTOTNIK – ožjega krajevnega izvora (S. Torkar, 2002)

RACAJ – iz nem. narečja, ratz = gosnica, podgana, dihur, kuna, hrček (A. Debeljak, 1946, str. 44), mogoče vzdevek po živali raca (J. Keber, 1995/3, str. 62), možnost iz Rataj, kar je iz kmečke hierarhije (I. Koštial,

1927, str. 234), iz rataj – orač – iz kmečke hierarhije (S. Bunc, 1962, str. 177).

RADOŠ –iz rojstnega imena (S. Torkar, 2002) ali prišlek iz kraja Radoši.

RAJER

RAJHARD – iz osebnega imena Rihard

RAK– iz živalskih nazivov (J. Keber, 1999, str. 136), iz lastnosti – rdeč kot kuhan rak, »zelo«, nastanek je povezan z živalskimi nazivi (J. Keber, 1999, str. 140); iz Rakše, to iz Rokše, to iz sv. Roka (A. Breznik, 1967, str. 261) ali hišno znamenje (S. Torkar, 2002).

RAMIČ

RAVNIKAR – pogost priimek po vsej Sloveniji (I. Kuštial, 1927, str. 395), izvira iz kraja bivanja (J. Keber, 1997/2, str. 60).

RAVNJAK – prihaja iz ravninskega kraja (J. Keber, 1997/2, str. 60).

RAZPOTNIK – pomeni najdenec; na Koroškem je to kmet, ki ima hišo na razpotju (I. Koštial, 1927, str. 194).

RENKO – različica osebnega imena iz Lovrenc (J. Keber, 1997/3, str. 62).

RAMŠAK – verjetno po kraju bivanja, iz naselja Renke, Renče, Remšnik

REMŠKAR – verjetno po kraju bivanja, iz naselja Renke, Renče, Remšnik

REPAR – iz Repe, to iz Rupe, okrajšana oblika imena Rupert (A. Breznik, 1967, str. 261).

REPAS – iz Repe, to iz Rupe, okrajšana oblika imena Rupert

RESNIK – je nekdo, ki je imel hišo sredi resja (I. Koštial, 1927, str. 315).

RIHTAR – priimek po položaju, je občinski načelnik in obenem rzsodnik med občani (I. Koštial, 1927, str. 234).

ROBNIK – je nekdo, ki ima hišo na Robu ali je prišlek iz kraja Rob

RODE – verjetno po kraju bivanja, ki dobro rodi, daje dobre plodove

ROGELJ – verjetno po oblikovanosti površja, skalni rogelj

ROJS – verjetno prihaja iz kraja Roje, lahko tudi po osebnostnih lastnostih

ROPIČ – iz Repič, iz Rupe, okrajšana oblika imena Rupert (A. Breznik, 1967, str. 261).

ROPRET – verjetno iz osebnega imena Rupert

ROT – verjetno po barvi las – rdečelas

ROVANŠEK – verjetno po kraju bivanja – prihaja iz Rove

ROZMAN – iz Oranže, nastalo iz Erazem (A. Breznik, 1967, str. 261).

ROŽMAN – iz Oranže, nastalo iz Erazem (A. Breznik, 1967, str. 261).

RUČIGAJ – verjetno iz kraja bivanja, zeleni gaj

RUDOF – verjetno iz osebnega imena Rudolf

SABLJAKOVIĆ

SAJOVIC – osebne lastnosti po samostalnikih (I. Koštial, 1927, str. 194).

SANKOVIČ

SEMPRIMOŽNIK – Seme iz Sime, iz Simon (A. Beznik, 1967, str. 261), iz Šemprimožnik, iz Šent-Primoža (I. Kuštial, 1927, str. 395).

SERŠEN – iz živalskih nazivov (J. Keber, 1999, str. 136).

SEVER – po vetru, ki prihajajo s severa ali juga, torej Sever (P. Merku, <http://www.mladina.si/teednik/200420/>, 27.2.2010).

SIMIONOV – iz Simon, nastal verjetno v Rusiji (F. Jakopin, 1977, 11–12), iz imena Simon (A. Breznik, 1967, str. 261).

SITAR – verjetno po poklicu – izdelovalec sit

SIVEC – iz živalskih nazivov (J. Keber, 1999, str. 136), ali po barvi las

SKALA – mogoče iz Skalar, nekdo, ki je imel hišo na skali (I. Koštial, 1927, str. 315).

SKOK – mogoče iz naselja Skoke ali Skočir – je majhen, naglo jezen mož (I. Koštial, 1927, str. 194).

SLANA – mogoče po kraju bivanja, kjer je hladno in je pogosto slana, ali po osebnostnih lastnostih

SMOLE – iz smole, da imaš nesrečo ali smolo (J. Keber, 1996/1, str. 57), smole je imel roke umazane s smolo, kar je pri čevljarju naravno (I. Koštial, 1927, str. 194).

SMOLIČ – patronimik, iz smole, da imaš nesrečo ali smolo (J. Keber, 1996/1, str. 57), mogoče iz madžarščine Szmodics, slovensko Smodič (I. Koštial, 1927, str. 395).

SMOLNIKAR – iz smole, da imaš nesrečo ali smolo (J. Keber, 1996/1, str. 57).

SRŠEN – priimek iz živalskih nazivov (J. Keber, 2001, str. 106), gledati kot sršen, hud kot sršen, nastanek je povezan z živalskimi nazivi (J.

Keber, 1999, str. 140), vzdevek po živali (J. Keber 1995/3, str. 62), sršen je bil nagle jeze (I. Koštial, 1927, str. 355).

STARČEVIČ – sin od starke ali starca

STARBEK

STARE – po osebnih fizičnih ali psihičnih lastnosti – bil je star

STARIN – po osebnih fizičnih ali psihičnih lastnosti – bil je star

STIBRIČ – patronimik, mogoče izvira iz stebra, doma v bližini nekega skalnega stebra

STOJC – predslovansko in predkrščansko ime Stojko, Stojan (S. Torkar, 2002)

STRAŽIŠČAR – nekdo, ki je prišel iz Stražišča

STREHAR – nekdo, ki je prišel iz kraja Strehovci, mogoče tudi iz poklica

STRMŠEK – verjetno po kraju bivanja, prebivalec iz Strmca, ali pa ima hišo v veliki strmini

STRAJNAR – nekdo, ki je prišel iz naselja Stranje

STRUŠNIK – nekdo, ki je prišel iz kraja Stružnica

STUPAR – mogoče iz poklica

STUPICA – mogoče iz poklica

SUSURI

SUŠNIK – nekdo, ki je prišel iz kraja Sušica ali Suša, po kraju bivanja (J. Keber, 1997/2, str. 60).

SVETLIN – mogoče po osebnostnih lastnostih ali kraju bivanja, svetlikajoč se kraj ob jezeru, potoku, na jasi

ŠABEC – mogoče iz priimka Šarec, ta pa iz lastnosti

ŠALAMON – iz osebnega imena Salamon ali Simeon

ŠERE

ŠIMEC – nastal iz imena Simon, Šimon, Šimen (F. Jakopin, 1977, str. 12), iz Šime, to iz Šimen (A. Breznik, 1967, str. 261).

ŠINKOVEC – možno iz Šinko, ta iz Šimon (F. Jakopin, 1977, str. 12), **nastanek je povezan z živalskimi nazivi – ptič ščinkavec (J. Keber, 1999, str. 142).**

ŠIRCELJ – iz Širc, to pa mogoče iz osebnih fizičnih ali psihičnih lastnosti, širok, debel človek

ŠKABAR – iz Škrabec, Škrabar, iz škrabati, rezljati (J. Keber, 1998/1, str. 59)

ŠKAFAR – verjetno poklic – izdelovalec škafov

ŠKARJA – iz nemščine biti sodni sluga kakor Šerg in Škarja (A. Debeljak, 1946, str. 9), srednjeveški pomen za načelnika čete ali biriča (S. Bunc, 1962, str. 177).

ŠKRJANEC – priimek iz živalskih nazivov, J. Keber, 2001, str. 106, vzdevek po ptici (J. Keber, 1995/3, str. 62).

ŠKORJANC– priimek iz živalskih nazivov, J. Keber, 2001, str. 106, vzdevek po ptici (J. Keber, 1995/3, str. 62), vzdevek po ptici škrjanec ali hišni simbol (J. Keber, 1997/2, str. 58).

ŠKOFLJANC – iz škof, izhaja iz vladarskih in drugih stanovskih nazivov ali funkcij, nastal lahko tudi kot vzdevek po poimenovanju značilnih lastnosti določene osebe (J. Keber, 2001, str. 108).

ŠLJIVAR – verjetno hrvaški vzdevek po rastlini sliva, lahko hišni simbol

ŠRAJ

ŠTEPEC – iz Štefe, okrajšana oblika imena Štefan, iz podomačene oblike b in p za tuji f (A. Breznik, 1967, str. 261).

ŠTIRN

ŠTRUKELJ – lahko kot slaščičar, gostilničar ali pa enostavno: uživalec štrukljev, ki se mu je to poznalo po trebuhu (P. Merku, <http://www.mladina.si/tebnik/200420/>, 27.2.2010), priimek po jedi, če je nekdo rad jedel določeno jed (I. Koštial, 1927, str. 194).

ŠVIGELJ – po osebnostnih lastnostih, nekdo, ki vujuga, hitro menja smer vožnje

ŠUBELJ – po kraju bivanja, kraj ob Bodenskem jezeru v Švici (vir: Pavel Šubel, Domžale)

ŠUBIC

ŠUŠNJARA

TARTARA

TEKAVC - iz poklica tkalec, Tkalec, ki potem postane Kalec, Kalčič ali Kavčič, v 19. stoletju pa se je kakšen učen župnik ali uradnik izmislil, da

je lepše izgovarjati Kalc (P. Merku, <http://www.mladina.si/vednik/200420/>, 27.2.2010), po poklicu tkalec (I. Koštial, 1927, str. 234).

TKALEC – poimenovanje po poklicu – tkalec (J. Makovec, 1987, str. 45).

TOMAŽIČ – patronimik iz imena Tomaž (A. Breznik, 1967, str. 261).

TOMIČ – patronimik iz imena Tomaž

TOPIČ

TRATNIK – vzdevek po rastlini, trave, trate (J. Keber, 1995/2, str. 59), mogoče iz Trtnik, Koser, Kosir in Krivec so dobili ime po znanem orodju (I. Koštial, 1927, str. 194).

TRDIN – mogoče po fizičnih ali psihičnih lastnostih oseb – trdoglavec, svojeglavec (J. Keber, 1993/3, str. 58).

TRUNKELJ – iz osebnostnih lastnostih ali po poklicu ali okolici hiše, neobdelan kos lesa

TURIČNIK – nekdo, ki je prišel, pribežal iz turškega imperija (J. Keber, 1994/1, str. 62).

TURŠIČ – sin od prišleka iz turškega imperija (J. Keber, 1994/1, str. 62).

UČAKAR – poimenovanje ovčje družine, nastanek je povezan z živalskimi nazivi (J. Keber, 1999, str. 142), iz ovca, ovček, ovčar, ovčakar (J. Keber, 1995/1, str. 59).

UJC – iz besede ujec, to je materin brat ali stric po materini strani

UKMAR – je nekdo, ki se rad uči

ULES – iz Ule, iz Vele in to iz Veleb, kar je iz imena Filip (A. Breznik, 1967, str. 261).

URANKAR – iz poimenovanja ptice – vrana, lahko po osebnostnih lastnostih ali hišnem simbolu (J. Keber, 1995/3, str. 62).

VAGAJA

VAMPLIN – sestavljen priimek

VARŠIČ – patronimik, po kraju bivanja ali prihoda, iz vrha

VERŠNJAK – izvira iz besede vrh, prihaja iz Vrha ... (J. Keber, 1997/4, str. 52).

VELKAVRH – jasno pove nastanek, prihaja iz Velikega Vrha (I. Koštial, 1927, str. 194).

VESEL – živahen in vesel človek s smislom za humor (J. Keber, 1995/4, str. 62).

VIDEMŠEK – Vidmar in Videmšek je obdeloval cerkveno posestvo (I. Koštial, 1927, str. 315), prišlek iz kraja Videm

VIDERGAR

VINDŠNURER

VODNIK – mogoče iz poklica – vodič

VODLAN – sestavljen priimek

VODUŠEK – verjetno po kraju

VOGRIN – prišlek iz Ogrskega ali Oger ali Mandžar, narečna izgovarjava Vogrin (J. Keber, 1994/2, str. 49).

VOLČINI – iz Volčina, povečan iz živali volk (A. Debeljak, 1946, str. 7).

VOVK – iz živali volk (A. Debeljak, 1946, str. 7), priimek iz živalskih nazivov (J. Keber, 2001, str. 106), z vzdevkov po značilnih telesnih in značajskih lastnostih (J. Keber, 2001, str. 108), iz živalskih nazivov (J. Keber, 1999, str. 136), krvoločan, požrešen kot volk, lačen kot volk, volk slabšalno »krvoločan, neusmiljen človek; pohlepen, brezobzirnem človek«, priimek iz živalskih nazivov (J. Keber, 2001, str. 106).

VOLF – iz nemščine, žival volk (A. Debeljak, 1946, str. 7), iz živalskih nazivov – volk (J. Keber, 1999, str. 136).

VREČAR – mogoče poklic – izdelovalec vreč

VRENJAK – po vrenju, po osebnostnih lastnostih ali poklicu

VRŠNIK – nekdo, ki prihaja z Vrha, ima hišo na vrhu

VRTAČNIK, prebivalec iz naselja Vrtača ali območja z vrtačami – to je tipično slovensko površje (J. Keber, 1996/4, str. 59).

VRTARIČ – patronimik, mogoče po kraju bivanja ali poklicu, vratar

VUKALIĆ – priimek doseljencev iz Srbije iz vuk, volk (A. Debeljak, 1946, str. 7)

ZAKRAJŠEK – verjetno po kraju Zakraj ali legi hiše

ZALOKAR – nekdo, ki izhaja iz kraja Zaloka ali Zaloke (J. Keber, 1998/1, str. 57), nekdo, ki je imel hišo za loko (I. Koštial, 1927, str. 315).

ZGONC – iz različice besede zvonec, lahko je zvonec hišni simbol (J. Keber, 1997/1, str. 63).

ZUPAN – iz stanovskih nazivov – župan (J. Keber, 2001, str. 108).

ŽARGI – tisti, ki je žagal, iz poklica – žagar

ŽAVBI – po osebnostnih lastnostih ali poklicu, iz žavba, mazilo, krema

ŽEN – mogoče iz besede žena

ŽERAK – mogoče iz besede žir, bukov živ, nabiralec žira za hrano prašičem

ŽERJAV – priimek živalskega izvora (J. Keber, 2001, str. 106), Žerjav je morda imel dolg vrat ali je kričal kakor žerjav (I. Koštial, 1927, str. 355),

prihaja iz naselja Žerjav

ŽIBERT – iz osebnega imena

ŽIČKAR – mogoče prihaja iz naselja Žiče ali pa mogoče izhaja iz poklica

ŽURA – mogoče iz osebnostnih lastnosti, iz besede žuren, kar pomeni hiter,

uren, žurna hoja, žurno delati

POMEN PRIIMKOV UČENCEV JARŠKE ŠOLE (po redovalnicah učiteljice Angele Janša v šolskih letih 1906/1907 do 1910/1911

BIRK – iz birkel, kar pomeni »medvedič«, švic. Bern pomeni Medvedjek (A. Debeljak, 1946, str. 10), z napačnim zapisom mogoče iz Birt, gostilničar, kar je poklic (I. Koštial, 1927, str. 234).

BOLHA – iz živalskih nazivov (J. Keber, 1999, str. 136), vzdevek od živali (J. Keber, 1994/3, str. 62).

BOŠTNAR – iz poklica, obrti – bognar, izdelovalec lesenih koles (I. Koštial, 1927, str. 234), iz tuje osnove Boršt, kar pomeni gozd (J. Keber, 1993/3, str. 58).

BORŠTNAR – iz poklica, obrti – bognar, izdelovalec lesenih koles (I. Koštial, 1927, str. 234), iz tuje osnove Boršt, kar pomeni gozd (J. Keber, 1993/3, str. 58).

BRANCELJ – iz Brencelj, vzdevek, brencelj je nadležen in vsiljiv (I. Koštial, 1927, str. 355)

CEDILNIK – kraj, kjer se cedi, kaplja voda, prišel je iz takega kraja ali je tam doma

CEPELNIK – iz kapelnik, kdor umetniško vodi, usmerja vojaško godbo

CERAR – priimek po živali (I. Koštial, 1927, str. 355), iz nemščine, vzdevek za Zehrer, kar pomeni zapravljevec, slovenska varianta Zehrer je cerovec, šparovec, oseba, ki varčuje (J. Keber, 1993/3, str. 58).

CIMPERMAN – iz poklica, tesar, mizar (I. Koštial, 1927, str. 234).

ČEPELNIK – iz kapelnik, kdor umetniško vodi, usmerja vojaško godbo

ČEPOLNIK – iz kapelnik, kdor umetniško vodi, usmerja vojaško godbo

ERJAVŠEK – iz Erjavec, nastanek je povezan z živalskimi nazivi (J. Keber, 1999, str. 142), po barvi las, na katero so spominjali (S. Torkar, 2002).

GABRIČ – iz imena Gabrijel, Gabriz (J. Makovec, 1987, str. 46), ali iz rastline gaber kot hišni simbol, patronimik (J. Keber, 1995/2, str. 59).

GARTNER – iz nemščine, po poklicu vrtnar

GERKMAN – iz nemščine, mogoče iz poklica ali območja, od koder prihaja

GLASIČ – patronimik, iz poklica, Glažar (I. Koštial, 1927, str. 234).

GLAŠIČ – patronimik, iz poklica, Glažar (I. Koštial, 1927, str. 234).

GRBEC – imenovan po telesni hibi – grba (P. Merku, 2004, str. 43).

GRIMŠIČ – mogoče patronimik iz priimka Grm

GRUM – mogoče iz grom, osebne lastnosti, nekdo, ki je zelo glasen

HAVPTMAN – iz nemščine, iz položaja – kapitan, poglavar

INTIHAR – iz nemščine, verjetno iz poklica

JANEŽIČ – patronimik iz imena Janez (P. Merku, (P. Merku, <http://www.mladina.si/tehdnik/ 200420/>, 27.2.2010).

JANŽELJ – iz imena Janže, Janez, Janež, Janž (J. Keber, 1996/4).

JAPELJ – iz imena Jakob (S. Bunc, 1962, str. 174).

JAVORNIK – prihaja iz kraja, kjer raste javor (P. Merku, <http://www.mladina.si/tehdnik/ 200420/>, 27.2.2010).

JERETINA – iz Jure, to pa iz Juretina (A. Breznik, 1967, str. 261).

JERŠE – iz imena Jera, končnica –še je starejšega izvora

JEŠE – iz imena Jerše, ta iz imena Jera, Jerin sin, končnica –še je starejšega izvora

KAVČIČ – iz poklica tkalec, Tkalec, ki potem postane Kalec, Kalčič ali Kavčič, v 19. stoletju pa se je kakšen učen župnik ali uradnik izmislil, da

je lepše izgovarjati Kalc (P. Merku, <http://www.mladina.si/tednik/200420/>, 27.2.2010).

KAZEN – iz osebne lastnosti

KERNC – iz besede kerlc, je postaven, sposoben moški, to ti je kerlc

KNEZ – vzdevek iz stanovskih nazivov (J. Keber, 2001, str. 108).

KOBILCA – lahko je samica konja, a izvor kaže na priimek Jakopila, torej Jakob (A. Debeljak, 1946, str. 76), kobila »ženska močne postave, navadno mlajša«, nizke rasti, nastanek je povezan z živalskimi nazivi (J. Keber, 1999, str. 139), vzdevek po živali (J. Keber, 1964/3, str. 62).

KOS – iz vzdevkov po značilnih telesnih in značajskih lastnostih (J. Keber, 2001, str. 108), – iz živalskih nazivov (J. Keber, 1999, str. 136), vzdevek po ptici (J. Keber, 1994/3, str. 62).

KOŠAK – verjetno nekdo, ki je prišel iz naselja Košaki

KOŠČAK – verjetno nekdo, ki je prišel iz naselja Košaki

KRAMAR – iz stanovskih nazivov – trgovec s cenenim, navadno drobnim blagom, na trgu so imeli kramarji stojnice (J. Keber, 2001, str. 108), iz poklica (I. Koštial, 1927, str. 234).

KRIVEC – nekdo, ki je doma iz Krivčevega ali Krivice ali po lastnosti

KRŽIČ – nekdo, ki je doma iz naselja Kržišče

KVAS – nekdo, ki prihaja iz naselja Kvasica

LEKŠE – iz imena Luka (A. Breznik, 1967, str. 262).

LIPOVEC – po apostolu Filipu so nastali priimki: Filipčič, Lipej, Leban, Lipovec ... (P. Merku, <http://www.mladina.si/tednik/200420/>, 27.2.2010).

LUKOVIČ – vzdevek za žival, nem. luks ali lux pomeni ris (A. Debeljak, 1946, str. 44)

MAČEK – iz maček (A. Debeljak, 1946, str. 44), priti potihno kot maček; maček ekspresivno »izkušen, spreten, prebrisan človek, zlasti moški, nastanek je povezan z živalskimi nazivi (J. Keber, 1999, str. 139), vzdevek po živali (J. Keber, 1995/3, str. 62).

MAJDIČ – metronimik iz Majda (F. Jakopin, 1977, str. 15), iz imena Majda ali Majdin sin (J. Keber, 1995/2, str. 60).

MAKOVEC – mogoče po rastlini mak kot hišni simbol (J. Keber, 1995/2, str. 59).

MALI – z vzdevkov po značilnih telesnih in značajskih lastnostih (J. Keber, 2001, str. 108).

MALLY – z vzdevkov po značilnih telesnih in značajskih lastnostih (J. Keber, 2001, str. 108).

MARTINEC – patronimik iz imena Martin

MAV – verjetno iz osebnih fizičnih ali psihičnih lastnosti

MAVC – iz mavčar, nekdo, ki dela z mavcem

MAZI – mogoče po osebnih lastnostih ali v povezavi s poklicem

MOČILNIKAR – človek, ki živi blizu močvirnatega kraja (P. Merku, 2004, str. 40).

MOČNIK – človek, ki živi blizu močvirnatega kraja (P. Merku, 2004, str. 40), če je kdo rad jedel kako jed, so mu dali ime tiste jedi (I. Koštial, 1927, str. 194).

MODER – po zunanjih ali notranjih lastnostih (I. Koštial, 1927, str. 194).

MODIC – po zunanjih ali notranjih lastnostih (I. Koštial, 1927, str. 194).

MODRIN – po zunanjih ali notranjih lastnostih (I. Koštial, 1927, str. 194).

NAHTIGAL – nastanek je povezan z živalskimi nazivi (J. Keber, 1999, str. 142), iz nemščine »nočni pevec« (J. Keber, 1994/3, str. 63).

NOVAK – pomeni priseljenc, kmet na novi zemlji, novinec (J. Keber, 1993, str. 57), novi naseljenec, podložnik, ki je izkrčil novino (S. Torkar, 2002).

OGRINC – iz Orinec, prebivalec ogrske pokrajine (A. Debeljak, 1946, str. 6), iz krajevnih, idr. okolij, iz katerih je prišla določena oseba (J. Keber, 2001, str. 108), prišlek iz Ogrskega ali Ogr ali Madžar (J. Keber, 1994/2, str. 49).

ORHINI – za doseljence, iz orsini, lat. ursus, za medveda, najstarejši indoevropski naziv (A. Debeljak, 1946, str. 10).

PAVLI – iz imena Pavel (A. Breznik, 1967, str. 261), iz Paulus, v latinščini pomeni majhen (J. Keber, 1994/3, str. 64).

PIRNAT – iz Pernat, to iz Perko, iz Pernhard, Bernhard, sv. Bernard (A. Breznik, 1967, str. 261), priimek po lastnostih, napakah, obleki itd., pernat (I. Koštial, 1927, str. 194).

PLATNAR – verjetno iz poklica, izdelovalec platna

PODBEVŠEK – verjetno po kraju bivanja, iz Podboršek, doma pod gozdom – pod borštom

POLŽ – priimek iz živalskih nazivov (J. Keber, 2001, str. 106), iz lastnosti osebe – hoditi, lesti, obračati se kot polž »zelo počasi«, nastanek je povezan z živalskimi nazivi (J. Keber, 1999, str. 140), vzdevek po živali (J. Keber, 1995/2, str. 62).

PONCIR

POVŠE – vzdevek iz živali povh (J. Keber, 1995/3, str. 62) ali iz nemščine – poscher je kamnosek, včasih so klesali mlinske kamne (A. Debeljak, 1946, str. 47).

PRIMC – vzdevek za določen položaj (I. Koštial, 1927, str. 234).

PRISTAVC – iz kmečke hierarhije, iz pristave (I. Koštial, 1927, str. 234), pristava je hiša, manjši grad z gospodarskimi poslopji in zemljiščem, pripadajoča zlasti graščini; živel je na pristavi ali grad s pristavo – grajska pristava

RAVNIKAR – pogost priimek po vsej Sloveniji (I. Kuštial, 1927, str. 395), izvira iz kraja bivanja (J. Keber, 1997/2, str. 60).

REPAR – iz Repe, to iz Rupe, okrajšana oblika imena Rupert (A. Breznik, 1967, str. 261).

RODE – mogoče po rodovitnosti kraja, kjer se je domačija nahajala

ROJEC – verjetno prihaja iz kraja Roje

ROŠ – iz nem. Ross, kar pomeni konj, če ni okrnjen Orož, Erazem (A. Debeljak, 1946, str. 76), vzdevek po rožah – rastlinah (J. Keber, 1995/2, str. 59).

ROZMAN – iz Oranže, nastalo iz Erazem (A. Breznik, 1967, str. 261).

RUČIGAJ – verjetno iz kraja bivanja, zeleni gaj

RUPERT – iz imena Rupert (F. Jakopin, 1977, str. 8)

SEDEJ – mogoče po lastnostih

SLABIČ – po osebnostnih fizičnih ali psihičnih lastnostih

STELE – mogoče po načinu kmetovanja, iz stelja

SUKOVIČ

ŠAREC – mogoče iz lastnosti – pisanec

ŠESEK – mogoče iz sesek – sekati drva, veje, iz poklica

ŠETINA – mogoče iz poklica, ščetinar, nekdo, ki izdeluje krtače, kupuje in prodaja ščetine

ŠIRC – mogoče po fizičnih ali psihični lastnosti, širok, debel

ŠIVC – iz poklica ali po živalih (iz uši)

ŠKRABA – iz Škrabec, Škrabar, iz škrabati, rezljati (J. Keber, 1998/1, str. 59)

ŠKRJANEC – priimek iz živalskih nazivov, J. Keber, 2001, str. 106, vzdevek po ptici (J. Keber, 1995/3, str. 62).

ŠTEBLAJ – mogoče iz fizičnih lastnosti, iz besede steblo

ŠTEMBAL

ŠTEMPELJ – mogoče uradnik, ki je dajal žige, štemplje

ŠTIBELJ – verjetno vzdevek po delu rastline – po stebelu, lahko je to fizična lastnost osebe, je suh kot »štibla«

ŠTRAJNAR

ŠUBELJ – po kraju bivanja, kraj ob Bodenskem jezeru v Švici (vir: Pavel Šubel, Domžale)

ŠUŠTAR – iz nemške besede za čevljarja, iz stanovskih nazivov (J. Keber, 2001, str. 108), iz besede šuštar, ki pomeni čevljar (J. Keber, 1996/2, str. 60).

ŠUŠTERŠIČ – iz stanovskih nazivov (J. Keber, 2001, str. 108), patronimik iz besede šuštar, ki pomeni sin od čevljarja (J. Keber, 1996/2, str. 60).

TANCEK – mogoče iz načina hoje, iz tancati, skakati po eni nogi

TAVČAR – iz etnonimov (S. Torkar, 2002), od naselitve ali priselitve (J. Keber, 1995/3, str. 61).

TIČ – vzdevek po ptici (J. Keber, 1995/3, str. 62), ali po fizičnih ali psihičnih lastnostih osebe, lahkoživ, malopriden človek.

TOMAŽIČ – patronimik iz imena Tomaž (A. Breznik, 1967, str. 261).

TOMELJ – po rojstnem imenu Tomaž (J. Keber, 1998/4, str. 57).

USNIK – iz fizičnih in psihičnih lastnostih osebe, nekdo, ki ima velika usta

VAMPLIN – sestavljen priimek

VELKAVRH – jasno pove nastanek, prihaja iz Velikega Vrha (I. Koštial, 1927, str. 194).

VES – verjetno iz vesel človek

VIRANT – mogoče iz besede vera, nekdo, ki je bil zelo veren

VRENK – mogoče iz poklica, iz besede vrenje, nekdo, ki se je ukvarjal z vrednjem (alkohola, mošta itd.)

ZDRAVJE – po dobrih fizičnih lastnostih

ZAJEC – iz zajec (A. Debeljak, 1946, str. 46), priimek iz živalskih nazivov (J. Keber, 2001, str. 106), z vzdevkov po značilnih telesnih in značajskih lastnostih (J. Keber, 2001, str. 108); slišati kot zajec »zelo dobro«, spati kot zajec »zelo rahlo«, teči kot zajec »zelo hitro«; zajec je slabšalno »bojazljiv, strahopeten človek«, priimek iz živalskih nazivov (J. Keber, 2001, str. 106), priimek je razširjen po vsej Sloveniji (I. Kuštial, 1927, str. 395).

ZALOKAR – nekdo, ki izhaja iz kraja Zaloka ali Zaloke (J. Keber, 1998/1, str. 57), nekdo, ki je imel hišo za loko (I. Koštial, 1927, str. 315).

ZOR – nekdo, ki je bil rojen ob zori (I. Koštial, 1927, str. 194).

ŽAGAR – tisti, ki je žagal, iz poklica – žagar (J. Keber, 1996/4, str. 57).

ŽARGI – tisti, ki je žagal, iz poklica – žagar

ŽUPEC – izpeljanka iz župan (I. Koštial, 1927, str. 234).

ŽUG – po osebnostnih lastnostih, iz žuganje

3 LITERATURA IN VIRI

- **Anton Breznik:** Življenje besed, Rodbinski priimki iz starih svetniških imen, Maribor, Založba obzorja, zbirka Glotta, slovarji in jezikovni priročniki 7, 1967, str. 259 – 265.
- **Stanko Bunc:** O nastanku, razvoju in pomenu priimkov, Jezik in slovstvo 8, 1962, št. 63, str. 174 – 177.
- **Anton Debeljak:** Živalski priimki na Slovenskem, Kužek in orel, Lovec., list za lov in kinologijo, Glasilo Zveze lovskih društev Slovenije in Jugoslovenskega kinološkega saveza, Letnik XXIX, 1946, Ljubljana, 1946, str. 6, 43, 74 in 198.
- **Imenoslovna orodjarna** (nekaj pojmov imenoslovnega raziskovanja, osebno ime, občno ime) <http://www.rodoslovje.com/priimki/orodjarna.htm>, 25. 9. 2009.
- **Franc Jakopin,** Struktura slovenskih priimkov s statistični osvetlitvi, Slavistična revija, časopis za jezikoslovje in literarne vede, SRL 1977 kong., Založba Obzorja, Maribor, 1977
- **Janez Keber:** O izvoru priimkov na –šek, Onomastika Jugoslavica 9, 1982, str. 229 – 236.
- **Janez Keber:** Živalske metafore kot vir imen, vzdevkov in priimkov, Jezikovni zapiski št. 5, 1999, Založba ZRC, Zbornik Inštituta za slovenski jezik Frana Ramovša ZRC SAZU, Ljubljana, 1999.
- **Janez Keber,** The Origin of Slovene Surnames, Slovenija, Quarterly Magazine, letniki VII, VIII, IX, X, XI, XII, od 1993 do 1998.
- **Janez Keber:** O izvoru priimkov na –šek, Onomastika Jugoslavica 9, 1982, str. 229–236.

- **Janez Keber:** Raziskovanje izvora priimkov v Sloveniji, Simpozij Slovenska lastnoimenskost, Zbornik s simpozija '99 v Pišecah, Pišece, Komisija »Maks Pleteršnik«, Novo mesto, 2001, str. 97 do 110.
- **Ivan Koštial,** O naših priimkih, Mladika, družinski list s podobami, ureja F. S. Finžagr, izdala Družba sv. Mohorja na Prevaljah, Letnik VIII, leto 1927, str. 114, 194, 234, 275, 315, 355, 395.
- **Pavle Merku:** Slovenski priimki na zahodni meji, Trst, Založba Mladika, 1982.
- **Pavle Merku:** (Tisoč tristo) 1300 primorskih priimkov, Trst, Založba Mladika, 2004.
- Juš Makovec, Korenine, priimki na Murskem polju (1669 – 1900), Pomurska založba, Murska Sobota, 1987.
- **Bernard Nežmah,** Imenoslovec prof. **Pavle Merku,** Izvori priimkov, intervju, tednik Mladina, <http://www.mladina.si/mednik/200420/>, 27. 2. 2010.
- **Primož Plahuta, Zora Korošec – Koruza:** 2 x Sto vinskih trt na Slovenskem, Ljubljana: Prešernova družba, 2009.
- Redovalnice Angele Janša, učiteljice jarške šole, za šolska leta od 1906/1907 do 1910/1911.
- **SSKJ – Slovar slovenskega knjižnega jezika,** izdala Slovenska akademija znanosti in umetnosti, Znanstvenoraziskovalni center SAZU, Inštitut za slovenski jezik Frana Ramovša, Ljubljana, založila DZS, 1994.
- **Silvo Torkar:** Priimki na Slovenskem, Jezikoslovni zapiski (imeneslovna številka), 2002.
- <http://www2.arnes.si/~rzjtopl/rod/viri/priimki.htm#domac> 22.10.09
- http://www2.arnes.si/~gljsentvid10/oseb_stran/slo_pomenljivi_priimki.html 22.10.09